

امنیت غذایی با اصلاح الگوی کشت

امنیت غذایی کشور تنها با مدیریت منابع آب، تغییر الگوی کشت و حرکت به سمت کشاورزی کم‌آبر و فناورانه قابل تحقق است. به گزارش ایسنا، قائم‌پناه، معاون اجرایی رئیس‌جمهور، با بیان این که تأمین آب از منابعی همچون آبشیرین‌کن‌ها هزینه‌ای چندین برابر کشاورزی برای کشور دارد، گفت: جهت‌گیری اسناد بالادستی روشن است؛ باید به سمت کشاورزی کم‌آبر و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین حرکت کنیم. در قانون برنامه هفتم، اهداف روشنی همچون افزایش حداقل ۱۰ میلیون تن محصولات گلخانه‌ای، توسعه کشاورزی فراسرزمینی در سطح ۲ میلیون هکتار و اجرای طرح‌های آبخیزداری و آبیاری نوین پیش‌بینی شده است. او عنوان کرد: وزارت جهاد کشاورزی موظف است هر سال برنامه تولید بهینه الگوی کشت را سه ماه پیش از آغاز سال زراعی تدوین کند و حمایت‌های قیمتی و غیرقیمتی نیز باید بر همین اساس اعمال شود. حمایت از کشاورزان باید متناسب با میزان رعایت الگوی کشت باشد. کشت گلخانه‌ای پیشران کاهش مصرف آب و افزایش بهره‌وری است و کشاورزی فراسرزمینی نیز به‌عنوان ابزار مکمل، امنیت غذایی کشور را در شرایط تنش آبی تضمین می‌کند.

عکس: ایرنا

پاسخ مناسب به مکانیسم ماشه

مطمئناً شرایط پس از فعال‌سازی مکانیسم ماشه، سخت خواهد شد اما پاسخ‌های مناسب آن را داریم. به گزارش ایلنا، فرانسه صادق، وزیر راه و شهرسازی درباره آمادگی این وزارتخانه به‌ویژه بخش حمل و نقل در برابر تحریم‌های ناشی از فعال‌سازی مکانیسم ماشه و فشار مضاعف ۶ قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران، گفت: نمی‌توانیم بگویم فعال‌سازی مکانیسم ماشه اثری نخواهد داشت و حتماً این ۶ قطعنامه علیه کشورمان، اثراتی دارد اما سال‌هاست که ایران تحریم‌های حداکثری را بر دوش می‌کشد. اتفاقی که در ۱۲ روز جنگ تحمیلی رژیم صهیونیستی رخ داد، باعث شد ما در قبال خطرات، چابک‌تر و پاسخگوتر باشیم؛ آن هم خطری جدی مانند حمله به کشورمان. او با بیان اینکه در طول جنگ ۱۲ روزه با تمام این مسائل و خطرات مواجه بودیم، افزود: در ۱۲ روز جنگ تحمیلی هم در حوزه جاده، هم دریا و بنادر و حمل و نقل ریلی تمهیداتی به اجرا رسید که توانستیم به بهترین نحو ممکن کالای اساسی را به دست مردم برسانیم.

نیاز به آمار دقیق داریم

تازمانی که آمار دقیق از تولید، موجودی انبارها و میزان واردات به دست نیاید، امکان مدیریت و تنظیم بازار کالاهای اساسی به‌ویژه برنج وجود نخواهد داشت. به گزارش تسنیم، نبیج‌الله خداییان، رئیس سازمان بازرسی کل کشور، گفت: بر اساس قانون برنامه ششم توسعه باید ۹۵ درصد کالاهای اساسی در داخل کشور تولید شود و در برنامه هفتم هدف کاهش این وابستگی به ۹۰ درصد تعیین شده است و باید از میزان وابستگی به واردات کاسته شود. او با تأکید بر اهمیت داده‌های دقیق، عنوان کرد: تا زمانی که آمار تولید واقعی محصولات کشاورزی، موجودی انبارها و نیاز به واردات به‌صورت دقیق مشخص نشود، امکان تنظیم بازار برنج و دیگر کالاهای اساسی وجود ندارد. تنظیم بازار بر عهده دولت است و ضعف در نظارت و نبود داده‌های دقیق موجب این وضعیت شده است.

گزارش صنعت

سد تجاری عراق

وضع تعرفه ۱۳۰ دلاری برای محصولات فولادی، درآمدهای ارزی ایران را کاهش می‌دهد

فروش محصولات فولادی ما را به عراق دچار مشکل خواهد کرد و حضور ایران را در کنار دیگر رقیبان فولادی مانند اوکراین، روسیه، ترکیه و عربستان کمرنگ می‌کند اما باید این را نیز در نظر داشت که قیمت‌گذاری دستوری و همچنین اجبار صادرکنندگان به بازگرداندن ارز فروش محصولات به کشور آن هم به قیمت ارز نیامی، مدت‌هاست که این بازار را خراب کرده و صادرات فولاد ایران بیشتر از داخل ضربه خورده تا دستورالعمل تعرفه‌ای دولت عراق. به‌رحال تولیدکنندگان فولاد در کشور باید هزینه‌های خود مانند تأمین آب و برق و گاز را با قیمت ارز آزاد پرداخت کنند و این درحالی است که در شش ماه اول سال به‌طور میانگین در هفته سه روز با بی‌برقی مواجه بودند و همین دخل و خرج آنان را دچار مشکل کرده است و حتی بسیاری از واحدهای تولید پایین‌دستی در صنعت فولاد را به تعطیلی کشانده است.

هر چند تعرفه‌ای که عراق مشخص کرده فعلاً دامن میلگرد

سنگین روی میلگرد گذاشته تا فولاد ایران از بازار حذف شود! این اسمش حمایت از تولید داخلی عراق است یا ضعف دیپلماسی اقتصادی ما؟ عراق هم به ما فهماند که در دنیای امروز برادری معنا ندارد؛ فقط سود و زبان حرف می‌زند. فقط ما هستیم که هنوز در توهم برادری بی‌حساب مانده‌ایم.» البته تماس‌های مکرر ما برای گفت‌وگو با سلاح‌ورزی و توضیحات بیشتر او درباره این توثیت بی‌نتیجه ماند.

صادرات کلی ایران به عراق در چهارماه اول امسال نزدیک به ۳ میلیارد دلار بود؛ درحالی که در مدت مشابه در سال گذشته این میزان ۷۷۱ میلیون دلار بیشتر بود که همین کاهش می‌تواند رنگ خطری برای مراودات اقتصادی دو کشور باشد.

عراق، سیاست حمایت از تولید داخلی را پیش گرفته و این برای ما که حدود ۷۰ درصد صادرات تولید میلگرد کشور به عراق است سخت خواهد بود و تعرفه ۱۳۰ دلاری قطعاً بازار

علی ایوبی
گزارشگر هم‌میهن

در روزهایی که اقتصاد ایران در شوک بازگشت مکانیسم ماشه قرار دارد، اینکه گفته شود کشور عراق برای واردات میلگرد از ایران تعرفه ۱۳۰ دلاری وضع کرده خبر داغی محسوب نمی‌شود. البته این اتفاق جدیدی نیست و دولت عراق از اوایل تابستان این روند را اجرایی کرده است اما در چند روز گذشته حسین سلاح‌ورزی که تا ریاست اتاق بازرگانی ایران پیش رفته بود اما توسط وزیر اقتصاد دولت سیزدهم برکنار شد، در توثیتی دوباره به موضوع تعرفه پرداخته و نوشته است: «ایران سال‌ها برق و گاز بارانه‌ای به عراق داد، بازارش را باز کرد و امنیتش را تضمین کرد. حالا عراق چه کرده؟ تعرفه

حمید حسینی عضو اتاق بازرگانی ایران و عراق:

واسطه‌ها وارد بازار واردات فولاد شده‌اند

حمید حسینی، عضو اتاق بازرگانی ایران و عراق در گفت‌وگو با «هم‌میهن» درباره افزایش تعرفه صادرات میلگرد به عراق گفته این موضوع جدیدی نیست و ایران همچنان در بازار رقابتی این کشور حضور دارد. او گفته ما در کشور بی‌نظمی داریم و واحدهای بزرگ صادرکننده از بازار خارج شدند و واسطه‌ها وارد این بیزینس شده‌اند؛ درحالی که قبلاً فولادی‌ها خودشان محصولات را صادر می‌کردند. حسینی عنوان کرد بانک مرکزی و وزارت صمت نباید اجازه دهند تاجری که کمتر از پنج سال سابقه کار تجاری دارد وارد بازار فولاد شود و با برگرداندن ارز بازار را به هم بریزد. او می‌گوید ارتباط وزرای ما با دولت عراق کم است و وزارت صمت آنقدر مشکل دارد که تجارت خارجی فراموش شده است.

موضوع تعرفه عراق بر میلگرد ایران چه تاثیری بر روند صادرات آن خواهد داشت؟

این بحث جدیدی نیست، عراق تعرفه ۲۰ درصدی گذاشته بود و ۶ و نیم درصد هم عوارض ورودی می‌گرفت که از حدود چهار ماه قبل این درصد

را به ۳۶/۵ درصد و ۱۳۰ دلار رساندند، علت آن هم این است که ظرفیت تولید میلگرد در عراق به شدت افزایش پیدا کرده و دولت آنها نیز برای حمایت از تولید داخل، از سرمایه داخلی و خارجی تعهد می‌گیرد که اگر در داخل تولید را بالا ببرید ما واردات را ممنوع می‌کنیم و یا تعرفه‌ها را بالا می‌بریم که در نهایت تعرفه‌ها را ۱۰ درصد بالا برد. از برخی مرزها نیز اطلاعیه داد و اعلام کرد که به شهرهایی که کارخانه فولاد وجود دارد مانند شلمچه، ورود میلگرد از مرز مهران، شلمچه و دریای خرمشهر ممنوع است تا اگر فردی هم می‌خواهد وارد کند هزینه حمل آن برای او به‌صرفه نباشد و نتواند مثلاً برای واحدهایی که در نجف و شلمچه هستند میلگرد وارد کند. دولت عراق اینگونه از تولید داخل خود حمایت می‌کند و ربطی هم به محصولات ایرانی ندارد و این تعرفه برای همه کشورها است. با این حال میلگرد ایران به کشور عراق صادر می‌شود و در بازار آنها قابل رقابت است.

پس مشکل از کجاست؟

ببینید، ما یک بی‌نظمی در کشور خودمان داریم و واحدهای بزرگ صادرکننده از بازار خارج شدند و واسطه‌ها و تجار وارد این بیزینس شده‌اند؛ درحالی که قبلاً فولادی‌ها اجازه این کار را نمی‌دادند و هنوز

خودشان محصولات را صادر می‌کردند. دلیل آن این است که برخی از آنها پیمان‌سپاری می‌کنند اما ارز آن را بر نمی‌گردانند و همین باعث شده بازار دچار اختلال شود. فردی میلگرد را می‌فروشد و ارز آن را باید در سامانه به قیمت ۷۲ هزار تومان بفروشد اما فرد دیگری می‌گوید چرا در بازار آزاد به قیمت بالای ۱۰۰ هزار تومان نفروشم؟ این مسئله قطعاً بازار را به هم می‌ریزد. قبلاً ذوب‌آهن اصفهان و بافق در عراق فعال بودند اما اکنون می‌گویند به این صورت کار نمی‌کنیم و در حقیقت با دست خودمان بازار را به هم ریختیم. در موضوعاتی مانند فولاد و پتروشیمی نباید به صادرکننده تازه‌کار اجازه صادرات داده شود اما این اتفاق افتاده و شرایط به هم ریخته است. ممکن است صادرات ما به عراق کاهش پیدا کرده باشد، سالانه تقریباً در حدود ۷۵۰ میلیون دلار صادرات میلگرد و دیگر محصولات فولادی را داشتیم که یک بازار میلیاردی است که هنوز وجود دارد اما رقابت زیاد شده است و ما مجبور هستیم خودمان را با بازار عراق وفق دهیم و شاید مجبور شویم به جای میلگرد به این کشور مثلاً شمش و مواد آلیاژی صادر کنیم. البته عراق بر روی برخی محصولات ما مانند ورق و برخی مقاطع فولادی که توان تولید آن را ندارد فقط کرایه واردات را می‌گیرد. این حرف‌ها و توثیت‌هایی که برخی عنوان کردند به نظر من بی‌ربط است و گویی به دنبال سلبریتی شدن و ایجاد جنجال هستند.

رقیب‌های ایران در فروش میلگرد و فولاد به عراق کدام کشورها هستند؟

اوکراین، ترکیه و چین در این بازار حضور دارند و به تازگی عربستان هم به آنها اضافه شده است. افزایش تعرفه نزدیک چهار ماه است که اضافه شده و با توجه به اینکه FOB (تمامی هزینه‌های حمل کالا از مبدأ تا محل اصلی حمل بار) که ۴۵۰ دلار است و این قیمت برای عراق بالای ۷۰۰ دلار است، قطعاً این تعرفه موثر نبوده و هنوز